

แนวทางการบริหารจัดการแบดมินตันสู่การเป็นแบดมินตันอาชีพในประเทศไทย

Guidelines for Badminton Management towards Professional Badminton in Thailand

อภิชัย ธีระรัตน์สกุล

Apichai Theeraratskul

มหาวิทยาลัยสยาม

Siam University, Thailand

Email: coachong1@hotmail.com

Received: 2021-03-13; Revised: 2021-03-30; Accepted: 2021-03-31

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแบดมินตันสู่การเป็นแบดมินตันอาชีพในประเทศไทย ใช้รูปแบบวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต และทำการศึกษาค้นคว้าการวิจัยเอกสารโดยเป็นการรวบรวมทั้งข้อมูลระดับปฐมภูมิและระดับทุติยภูมิ เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 14 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านแบดมินตัน

ผลการศึกษาพบว่า แนวทางแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การนำนวัตกรรมทางการบริหารของผู้นำ และการมีวิสัยทัศน์และการนำองค์กร ด้านระบบ มีระบบการสนับสนุนทางการเงิน (ภาครัฐและภาคธุรกิจ) และระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มให้บุคลากรทางการกีฬา ในด้านการจัดการทุนมนุษย์ มีการจัดการและพัฒนาด้านทุนมนุษย์ (ผู้ฝึกสอน นักกีฬา กรรมการ และ ผู้จัดการทีม) และการจัดการวิทยาศาสตร์การกีฬาและระบบการศึกษา ด้านนโยบายของภาครัฐ มีนโยบายและการส่งเสริมแบดมินตันอาชีพ และการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและผู้สนับสนุนในการส่งเสริมกีฬาอาชีพ และด้านความยั่งยืนของการบริหารจัดการ มีความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทางเศรษฐกิจ และความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทางด้านสังคม

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, แบดมินตันอาชีพ

Abstract

This research aims to study the approach of badminton management to occupational badminton in Thailand. Use qualitative research models through in-depth interviews. Observing and researching documents by collecting both primary and secondary data. Collect data from 14 key informants, experts, qualified persons and those involved in badminton.

The results of the study showed that The approach is divided into 5 areas: leadership. Be creative Leading innovative leadership And having a vision and leading an organization with a financial support system (Government and business) and the system to add value to sports personnel In the field of human capital management There is management and development in human capital (trainers, athletes, directors and managers) and management of sport science and education system. Government policy There is a policy and promotion of professional badminton. And participation between governments and supporters in the promotion of professional sport. And the sustainability of management Have achieved the objectives of the economic organization. And success according to the corporate social objectives.

Keywords: Management, Professional Badminton.

บทนำ

บริบทการดำเนินชีวิตของประชาชนและสังคมในปัจจุบันโดยทั่วไป พบว่าสังคมมีความใส่ใจในเรื่องของสุขภาพและการดูแลคุณภาพของชีวิต โดยใช้กิจกรรมเป็นการออกกำลังกาย การพบปะพูดคุย การสังสรรค์ และทำให้เกิดสภาพของความเปลี่ยนแปลงในคุณภาพของชีวิตที่ดีขึ้น กีฬาเป็นอีกกิจกรรมที่ได้รับความนิยมทั่วไปในสังคมต่าง ๆ ทั้งในประเทศ (ระดับสโมสรและระดับจังหวัด) และต่างประเทศ (ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ โอลิมปิกเกมส์ และ การแข่งขันชิงแชมป์โลก) บางครั้ง เป็นการเล่นกีฬาเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรี บางครั้งเป็นการแข่งขันที่แสดงถึงศักยภาพในตัวบุคคลที่ต้องการเป็นผู้ชนะ กีฬาส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง ในด้านของสภาพสังคม สุขภาพและสัมพันธภาพเพราะกีฬาเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาคุณภาพคนในชาติให้ดียิ่งขึ้น ทำให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง เมื่อประชาชนในชาติมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรงจะส่งผลให้คนในชาติมีคุณภาพอันจะช่วยพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ดังนั้น ทัวโลกจึงต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนากีฬาของประเทศเพื่อให้ประเทศของตนเองมีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับนานาชาติต่าง ๆ

ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพถือเป็นยุทธศาสตร์ที่นานาชาติให้ความสำคัญและเป็นการพัฒนาต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การมีอาชีพทางการกีฬาอย่างเต็มตัว และ ยังสามารถสร้างรายได้ให้แก่กีกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก อีกทั้ง ในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งเสริมด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวให้กับประเทศไทยอีกด้วย ปัจจุบันกีฬาอาชีพได้ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556 โดยพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมีเจตนารมณ์ เพื่อกำหนดมาตรฐานด้านกีฬาอาชีพต่าง ๆ ให้สอดคล้องในระดับสากลเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานการกีฬาอาชีพในประเทศไทย ตลอดจนเพื่อคุ้มครอง ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนานักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอาชีพ แต่อย่างไร

ก็ตามการกีฬาอาชีพของประเทศไทยยังคงประสบปัญหาอย่างมากมาย อาทิ ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบกัน ปัญหาเรื่องสัญญาจ้างระหว่างนักกีฬากับสโมสร ปัญหาเรื่องรายได้ การชำระภาษี การหักภาษีของนักกีฬาอาชีพ บุคลากรกีฬาอาชีพ ผู้จัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ สมาคมกีฬาอาชีพและสโมสรกีฬาอาชีพ ปัญหาการชำระภาษีของนักกีฬาต่างประเทศที่เข้ามาทำการแข่งขันและได้รับเงินค่าจ้าง หรือรางวัลในประเทศไทย อันจะมีผลต่อการเรียกเก็บภาษีย้อนหลังได้ในอนาคต ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ มีสาเหตุมาจากการที่ผู้เกี่ยวข้องในกีฬาอาชีพยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องระบบการกีฬาอาชีพอย่างแท้จริง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2556)

สำหรับกีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังจะเห็นได้จากจำนวนคนเล่นแบดมินตันและผู้ให้บริการสนามแบดมินตันมีเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็นกีฬาที่ใช้อุปกรณ์ในการเล่นเพียงไม่กี่ชิ้นโดยใช้เพียงไม้แร็กเกตและลูกขนไก่ รวมถึง ใช้ผู้เล่นอย่างน้อย 2 คน อีกทั้งยังเป็นกีฬาที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่ไม่ต้องการออกกำลังกายอย่างหักโหมจนเกินไป ดังนั้น จึงเป็นเรื่องปกติที่การเล่นแบดมินตันได้แพร่หลายไปสู่คนทั่วโลก จนกระทั่งได้กลายเป็นกีฬาสากลที่ทั่วโลกให้การยอมรับ ตลอดจนมีการส่งเสริมให้จัดการแข่งขันอย่างแพร่หลายและต่อเนื่องทั้งในระดับภูมิภาค ระดับประเทศและนานาชาติ (ถนอมวงศ์ ฤกษ์เพ็ชร, 2555) ปัจจุบันกีฬาแบดมินตันมีการจัดการแข่งขันที่มีมาตรฐานการสูงขึ้นและมีรายการแข่งขันที่มีเงินรางวัลสูงเพิ่มมากขึ้น โดยในปีที่ผ่านมาเงินรางวัลสำหรับนักแบดมินตันชั้นนำของโลก มีมูลค่ามากกว่า 4.5 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือมากกว่า 155 ล้านบาท การแข่งขันที่มีเงินรางวัลมากที่สุดต่อรายการนั้น มีเงินรางวัลรวม 500,000 เหรียญสหรัฐ หรือมากกว่า 17 ล้านบาท จึงเห็นได้ว่าเงินรางวัลจากรายการแข่งขันต่าง ๆ มีจำนวนมากขึ้นจากอดีตเป็นอย่างมาก (สมาคมกีฬาแบดมินตันแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560) นอกจากนี้เงินรางวัลจากการแข่งขันแล้ว ผู้สนับสนุนหลัก (Sponsor) มีจำนวนมากขึ้นตามไปด้วย และถึงแม้ว่าในวงการนักแบดมินตันโลกนั้นจะไม่ได้ประกาศตัวเองเป็นนักกีฬาอาชีพเหมือนกีฬาประเภทอื่น ๆ อย่างชัดเจน แต่การจัดการนักกีฬานั้นไม่ต่างกับกีฬาอาชีพอื่น อาทิ นักกีฬาแบดมินตันชั้นนำของประเทศจีน อินโดนีเซีย เกาหลี ญี่ปุ่น เดนมาร์กและมาเลเซีย ล้วนแต่ฝึกซ้อมกีฬาแบดมินตันแบบเต็มเวลา เพื่อพัฒนาไปสู่การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและการอาชีพ ในประเทศต่าง ๆ เหล่านี้ มีการจัดการแข่งขันแบดมินตันอาชีพอย่างเป็นระบบและได้รับความนิยมอย่างมากจากคนดูในประเทศของตนเอง ซึ่งทำให้สามารถยกระดับนักกีฬาแบดมินตันของตนให้มีมาตรฐานสูงขึ้น นอกจากนี้การบริหารจัดการที่เป็นมืออาชีพยังทำให้ทั้งนักกีฬาและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีระเบียบวินัยมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้การส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชนมีการประสานงานที่ดีมีความรู้และความเข้าใจ มีประสบการณ์เกี่ยวกับธุรกิจด้านการจัดการแข่งขันและธุรกิจเกี่ยวกับการบริหารจัดการสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา (ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น, 2555)

ปัจจุบันกีฬาแบดมินตันของไทยได้ทำชื่อเสียงให้กับประเทศไทยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องทั้งในระดับซีเกมส์ เอเชียนเกมส์และโอลิมปิกเกมส์ตลอดจนการแข่งขันในระดับนานาชาติต่าง ๆ นักกีฬาแบดมินตันไทยต่างสามารถแสดงศักยภาพและทำผลงานได้เป็นที่ยอมรับในวงการแบดมินตันโลก อย่างไรก็ตามการพัฒนากีฬาแบดมินตันของไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรซึ่งมีสาเหตุมาจากหลายด้าน เช่น การขาดกระบวนการในการสร้างนักกีฬาควคู่ไปกับการแข่งขันกีฬาเพื่อให้มีปริมาณนักกีฬาเพิ่มขึ้น ตลอดจนยังขาดการส่งเสริมให้เยาวชนมีการเรียนรู้และการฝึกหัดการเล่นกีฬาอย่างกว้างขวาง เป็นต้น (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2548) สาเหตุดังกล่าวส่งผลให้นักกีฬาแบดมินตันที่พัฒนามาสู่ความเป็นเลิศแล้วเลิกเล่น เนื่องจากกีฬา

แบดมินตันในประเทศไทยยังไม่มีการจัดการกีฬาอาชีพอย่างเป็นระบบ ยังไม่มีระบบลีกอาชีพรองรับและไม่มีรายได้ชัดเจนจึงเป็นอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งในการพัฒนาความเป็นเลิศด้านการกีฬาแบดมินตันเพื่อการอาชีพให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องปฏิบัติให้บรรลุคุณลักษณะตามประเด็นของตัวบ่งชี้หลัก 10 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา 2) ด้านความนิยม 3) ด้านองค์กรกีฬา 4) ด้านบุคลากร 5) ด้านรายได้ 6) ด้านสถานกีฬา 7) ด้านกฎหมายกีฬา 8) ด้านการจัดการแข่งขัน 9) ด้านสื่อและการประชาสัมพันธ์ และ 10) ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ (จุฑา ดิงศภิตย์, 2552)

จากกล่าวมาการพัฒนาการกีฬาแบดมินตันเพื่อให้เทียบเคียง กับประเทศชั้นนำของโลกจะต้องมีการพัฒนาไปสู่การเป็นแบดมินตันอาชีพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการบริหารจัดการแบดมินตันไปสู่การเป็นแบดมินตันอาชีพในประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแบดมินตันสู่การเป็นอาชีพในประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้รูปแบบการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อทำความเข้าใจสถานการณ์และลักษณะของการบริหารจัดการแบดมินตันสู่การเป็นอาชีพในประเทศไทย ทั้งในประเด็นผลสำเร็จปัญหาอุปสรรค สิ่งที่ควรจะพัฒนาหรือต้องการสนับสนุนอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของการเป็นแบดมินตันอาชีพในประเทศไทย

โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสังเกต (Observation) เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ขั้นตอนการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนแรก ทำการศึกษาค้นคว้าการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) จากเอกสาร ทางวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ รวมทั้ง รายงานการวิจัยและข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์การในการศึกษา โดยเป็นการรวบรวมทั้งข้อมูลระดับปฐมภูมิและระดับทุติยภูมิ เพื่อพัฒนาและนำไปสู่กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่สอง ทำการเก็บข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดมิติในการศึกษาซึ่งจะนำไปสู่การบริหารจัดการแบดมินตันไปสู่การเป็นแบดมินตันอาชีพอย่างยั่งยืนในประเทศไทย เป็น 5 มิติ คือ มิติด้านภาวะผู้นำ มิติด้านระบบ มิติด้านการจัดการทุนมนุษย์ มิติด้านนโยบายของภาครัฐและ มิติด้านความยั่งยืนของการบริหารจัดการและนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามมิติต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านแบดมินตัน การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม คือ กลุ่มนักกีฬา กลุ่มผู้ฝึกสอน กลุ่มผู้สนับสนุน ภาคเอกชน กลุ่มผู้สนับสนุนภาครัฐ กลุ่มกรรมการ กลุ่มสโมสรแบดมินตัน และกลุ่มผู้ปกครองและผู้ดูแลนักกีฬา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือหลักนี้ คือ ตัวนักวิจัย ผู้วิจัยใช้มุมมองการเป็นเจ้าของเรื่อง (Subjectivity) ใช้ทักษะการฟังอย่างตั้งใจ มุ่งใช้มุมมองคนใน (Emic View) และการไตร่ตรองสะท้อนความคิดตลอดเวลา (Reflexivity) ลงพื้นที่เพื่อสำรวจ สังเกต เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบกับใช้การวิจัยเอกสาร อาทิ เอกสารราชการ ตำรา บทความ วารสาร งานวิจัย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ กฎหมาย กฎระเบียบ ประกาศและข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ออกแบบและใช้เครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ “การสัมภาษณ์เชิงลึก” สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในแบดมินตันอาชีพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ทำการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า และวิเคราะห์โดยการตีความหมายในรูปของการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยวิเคราะห์ได้ว่าเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการแบดมินตันสู่การเป็นอาชีพในประเทศไทยสามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. **ด้านภาวะผู้นำ** โดยจะกล่าวถึงเรื่อง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการนำนวัตกรรมทางการบริหารจัดการของผู้นำ และการมีวิสัยทัศน์ในการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ พบว่า 1) ภาวะผู้นำจะต้องมีความกล้า 2) ผู้นำมีการริเริ่มในการพัฒนาองค์กร 3) ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีการสนับสนุนงบประมาณ 4) การนำรูปแบบการจัดการมาจากต่างประเทศมาปรับใช้กับกีฬาแบดมินตันของไทย 5) ผู้นำที่ดี มีความสามารถในการจัดหาเงินทุน และหาผู้มาสนับสนุนทางการเงิน 6) การนำนวัตกรรมเข้ามาช่วยให้กีฬาแบดมินตันอาชีพ ขยับเคลื่อนไปในอนาคต ความเด็ดขาด 7) การตัดสินใจและความคิดสร้างสรรค์ที่จะพัฒนางานการแบดมินตัน 8) มีประสบการณ์ทั้งของต่างชาติและของไทย 9) มีการวางแผนโดยการวางอย่างรอบคอบ เพื่อพัฒนาตัวเองไปสู่จุดหมายได้อย่างรวดเร็ว และ 10) ความคิดริเริ่มหรือนวัตกรรมทางด้านการบริหารจัดการเข้ามามีส่วนร่วมได้

2. **ด้านระบบ** กล่าวถึงเรื่องระบบการสนับสนุนทางการเงิน (ภาครัฐและภาคธุรกิจ) และระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มให้บุคลากรทางการกีฬา พบว่า 1) ระบบการสนับสนุนทางการเงิน (ภาครัฐและภาคธุรกิจ) และระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มให้บุคลากรทางการกีฬา 2) สโมสรต้องทำการบริหารจัดการเงิน การประสานจากภาครัฐหรือเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วม 3) การสนับสนุนงบประมาณนั้นจะเกิดขึ้นได้จริงก็ต่อเมื่อผู้นำเป็นคนบริหารจัดการ 4) ความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในเรื่องของ Sport Tourism 5) ผู้บริหารองค์กรก็จะต้องมีการประสานจากหลายภาคส่วน 6) การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ และ 7) จำเป็นที่จะต้องนำเอาผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาแบดมินตันเข้ามาจัดการ

3. **ด้านการจัดการทุนมนุษย์** การจัดการและพัฒนาด้านทุนมนุษย์ (ผู้ฝึกสอน นักกีฬา กรรมการ และผู้จัดการทีม) และการจัดการวิทยาศาสตร์การกีฬาและระบบการศึกษา พบว่ามนุษย์ คือทรัพยากรที่มีค่าที่สุด ดังนั้นในเรื่องของทุนมนุษย์นั้นบุคลากรหรือทีมงานเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการตลาดยิ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งตอนนี้ประเทศไทยเรานั้นยังขาดการทำการตลาดที่ดีและเก่ง หากจะมีก็จะเป็นเพียงบุคลากรสำคัญที่จะช่วยหาสปอนเซอร์ หาเงินทุนมาสนับสนุน ช่วยวางแผน มาสนับสนุนการบริหารสโมสร

และช่วยทำให้สโมสรนั้นแข็งแกร่ง ครั้นจะให้สโมสรหรือองค์กรของเรามาเริ่มทำกันเองผมมองว่ามันยังไม่ถึงเวลา
ที่สมควร เพราะองค์กรเราไม่มีความน่าเชื่อถือในสายตาของบุคคลทั่วไป ไม่มีมูลค่าพอ ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้อง
ดึงเอาการบริหารในระดับนานาชาติมาช่วยบริหารจัดการให้กับตัวสมาคมหรือสโมสร

4. ด้านนโยบายภาครัฐ นโยบายในการส่งเสริม การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและผู้สนับสนุนในการ
ส่งเสริมกีฬาอาชีพแบดมินตันอาชีพและ พบว่า 1) นโยบายภาครัฐต้องชัดเจนต้องผลักดันให้มันเกิดเป็นรูปธรรม
2) การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน หรือผู้ให้การสนับสนุนในการส่งเสริมกีฬาอาชีพแบดมินตัน
สนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬา
ระดับประเทศและระดับนานาชาติอย่างเป็นระบบ 3) ภาครัฐมีส่วนกำหนดระเบียบต่าง ๆ แต่ก็แค่แบบกว้าง ๆ
มีการกำหนดให้กีฬาแบดมินตันเป็นอาชีพจริง 4) การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและผู้สนับสนุนในการส่งเสริม
กีฬาอาชีพแบดมินตันอาชีพนั้นต้องออกเป็นด้วยกฎหมาย ข้อระเบียบอย่างชัดเจนเพื่อสนับสนุนกีฬาโดย
กำหนดเป็นงบประมาณลงมาให้แต่ละสโมสรอย่างชัดเจนและทั่วถึง การจัดส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในต่างประเทศ
และมีการสนับสนุนเงินเดือนจากการติดอันดับโลก (Ranking) ของนักกีฬา 5) องค์กรเครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วม
ในการพัฒนานันทนาการและจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาและนันทนาการแห่งชาติ นโยบายภาครัฐควรมี
นโยบายที่จะทำให้กีฬาแบดมินตันกลายเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน เช่น การรองรับการศึกษา ค่าตอบแทน การ
จัดเก็บภาษี ทั้งหมดนั้นนโยบายภาครัฐจะช่วยให้กีฬาแบดมินตันกลายเป็นอาชีพอย่างยั่งยืนได้ 6) นโยบายที่
ชัดเจนในเรื่องการลดหย่อนภาษีเป็นกรณีพิเศษให้กับภาคเอกชนที่ให้การสนับสนุนทางการเงินให้แก่กีฬา
ทุกประเภท มีส่วนร่วมระหว่างรัฐและเอกชน ในเรื่องของงบประมาณ ก็จะช่วยพัฒนาวงการแบดมินตันไป
ในทางที่ดีและกลายเป็นกีฬาที่ยั่งยืน 7) การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและผู้สนับสนุนในการส่งเสริมกีฬาอาชีพ
แบดมินตันอาชีพ สิ่งที่สำคัญอันดับแรกเลยคือ ภาครัฐต้องสนับสนุนในด้านการเรียนก่อนไม่ว่าจะระดับมัธยม
หรือมหาวิทยาลัย หรือจะเป็นการศึกษานอกโรงเรียน(กศน.) ภาครัฐควรจะเริ่มสนับสนุนจากจุดนี้ก่อน และ 8)
เตรียมความพร้อม การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง หรือเรื่องของโภชนาการ การจะทำให้กีฬา
แบดมินตันเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน

5. ด้านความยั่งยืนของการบริหารจัดการ ในเรื่องของความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทาง
เศรษฐกิจ และความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทางด้านสังคมพบว่า 1) การบริหารจัดการ การเก็บ
ภาษีรัฐก็ควรที่จะเก็บภาษีเหมือนเดิม เพื่อนำไปพัฒนาประเทศ การสนับสนุนที่เป็นรูปธรรมแล้ว จะทำให้กีฬา
แบดมินตันมีการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจไปในทางที่ดี 2) การบริหารจัดการให้ยั่งยืนทั้งระบบ ทั้งบุคลากร
เพื่อให้มั่นใจว่ามันเป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงดูตัวเองและเลี้ยงครอบครัวได้ ลักษณะของอาชีพก็ต้องต้องมี
ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน 3) สิ่งสำคัญจึงต้องมีการจัดการโครงสร้างให้มั่นคง ในทางเศรษฐกิจหรือธุรกิจ ถ้ามี
การบริหารจัดการที่ดีจนประสบผลสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการแข่งขันแบบลีก การพัฒนาหรือการผลิต
นักกีฬา การทำให้สโมสรแข็งแกร่ง ทุกอย่างจะทำให้เกิดผลดี ทุกอย่างล้วนเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ 4) ผู้ปกครอง
ก็สามารถที่จะตัดสินใจให้ลูกเดินเส้นทางของนักกีฬาอาชีพได้ แน่ใจว่าทุกคนต่างก็หวังที่จะได้รับค่าตอบแทน
ที่สูง ซึ่งการจะได้ค่าตอบแทนสูงหรือไม่ก็อยู่ที่ตัวบุคคลเองว่าจะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้มากน้อยขนาดไหน
5) กีฬาแบดมินตันหากมีการแข่งขันแบบลีกก็ช่วยให้มีการพัฒนาหรือการสร้างบุคลากรทางการกีฬาเข้ามาอยู่
เสมอ ๆ ผลักดันให้คนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจ ได้เข้ามาเป็นนักกีฬาแบบเต็มตัว มีการเรียน มีการฝึกซ้อมเป็นไปตาม

ระบบ ก็จะทำให้ผู้ที่สนใจมองเห็นภาพของการเป็นนักกีฬาแบดมินตันอาชีพได้ชัดเจน และนี่ก็ถือเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนในสังคม 6) การวางตัว ภาพลักษณ์ ก็จะทำให้เป็นแบบอย่างต่อสังคมไปในทางที่ดีขึ้น ผู้ที่สนใจในตัวนักกีฬาก็อาจจะมีความคิดที่จะมาเล่นกีฬานี้เช่นกัน เมื่อมองเห็นว่ามั้นมีรายได้ที่มั่นคงเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว

อภิปรายผล

ด้านภาวะผู้นำ โดยจะกล่าวถึงเรื่องความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และการนำนวัตกรรมทางการบริหารจัดการของผู้นำ และการมีวิสัยทัศน์ในการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืน พบว่า 1) ภาวะผู้นำจะต้องมีความกล้า 2) ผู้นำมีการริเริ่มในการพัฒนาองค์กร 3) ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ มีการสนับสนุนงบประมาณ 4) การนำรูปแบบการจัดการมาจากต่างประเทศมาปรับใช้กับกีฬาแบดมินตันของไทย 5) ผู้นำที่ดี มีความสามารถในการจัดหาเงินทุนและหาผู้มาสนับสนุนทางการเงิน 6) การนำนวัตกรรมเข้ามาช่วยให้กีฬาแบดมินตันอาชีพขับเคลื่อนไปในอนาคต ความเด็ดขาด 7) การตัดสินใจและความคิดสร้างสรรค์ที่จะพัฒนางานแบดมินตัน 8) มีประสบการณ์ทั้งของต่างชาติและของไทย 9) มีการวางแผนโดยการวางอย่างรอบคอบ เพื่อพัฒนาตัวเองไปสู่จุดหมายได้อย่างรวดเร็ว และ 10) ความคิดริเริ่มหรือนวัตกรรมทางด้านการบริหารจัดการเข้ามามีส่วนร่วมได้สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Edmondson, Casciaro, & Jang (2019) การมีวิสัยทัศน์และการนำองค์กรนั้น สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Naidoo, Hewitt, & Bussin (2019) และ Fahlen, Stenling, (2019)

ด้านระบบ กล่าวถึงเรื่องระบบการสนับสนุนทางการเงิน (ภาครัฐและภาคธุรกิจ) และระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มให้บุคลากรทางการกีฬา พบว่า 1) ระบบการสนับสนุนทางการเงิน (ภาครัฐและภาคธุรกิจ) และระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มให้บุคลากรทางการกีฬา 2) สโมสรต้องทำการบริหารจัดการการเงิน การประสานจากภาครัฐหรือเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วม 3) การสนับสนุนงบประมาณนั้นจะเกิดขึ้นได้จริงก็ต่อเมื่อผู้นำเป็นคนบริหารจัดการ 4) ความสำเร็จทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในเรื่องของ Sport Tourism 5) ผู้บริหารองค์กร ก็จะต้องมีการประสานจากหลายภาคส่วน 6) การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ และ 7) จำเป็นที่จะต้องนำเอาผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในกีฬาแบดมินตันเข้ามาจัดการ ระบบการสนับสนุนทางการเงิน (ภาครัฐและภาคธุรกิจ) สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Elmoose-Osterlund & Iversen (2020) ระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มให้บุคลากรทางการกีฬาสอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Benaroch, Jeffery, Kauffman, & Shah (2007)

ด้านการจัดการทุนมนุษย์ กล่าวถึง การจัดการและพัฒนาด้านทุนมนุษย์ (ผู้ฝึกสอน นักกีฬา กรรมการ และ ผู้จัดการทีม) และการจัดการวิทยาศาสตร์การกีฬาและระบบการศึกษา พบว่า 1) มนุษย์ทุกคนมีค่าในตัวเองทั้งนั้นไม่ว่าจะเป็นผู้ฝึกสอน นักกีฬา กรรมการ ผู้จัดการทีม ล้วนเป็นบุคลากรที่ทรงคุณค่าควรให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน 2) การสร้างบุคลากรที่จะมาดูแลนักกีฬา นักโภชนาการ นักเวชศาสตร์การกีฬา เราสามารถสร้างทีมได้ 3) การพัฒนาตั้งแต่ระดับเยาวชนถึงระดับชาติ หากสามารถทำการพัฒนาไปควบคู่พร้อมกัน 4) การสนับสนุนตัวนักกีฬาที่มีความสามารถ ถ้านักกีฬามีระเบียบวินัยและปฏิบัติตัวเหมาะสม ภาพลักษณ์ที่ออกมา ก็จะเป็นภาพด้านบวก 5) ระบบการบริหารจัดการแบบระดับนานาชาติ กรรมการต้องมีการพัฒนาตัวเองและยกระดับความเป็นมืออาชีพไปสู่ระดับสากล 6) การจัดการและพัฒนาในเรื่องของทักษะ

การฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ รวมถึงการอบรมให้ความรู้ ทักษะใหม่ๆ และ 7) วิทยาศาสตร์การกีฬาถือว่ามีส่วนสำคัญมากที่จะช่วยพัฒนาตัวนักกีฬา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ สรีรวิทยา หรือ โภชนาการ ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ฝึกสอนจะต้องเข้าใจ เพราะผู้ฝึกสอนเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักกีฬามากที่สุด การจัดการและพัฒนาด้านทุนมนุษย์ (ผู้ฝึกสอน นักกีฬา กรรมการ และ ผู้จัดการทีม) สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Edwards (2015) และ Kaplanidou, Giannoulakis, Odio, & Chalip (2019) และ Claes, Heim, Vanreusel, Vandermeersch & Scheerder (2020)

ด้านนโยบายของภาครัฐ กล่าวถึง นโยบายในการส่งเสริม การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและ ผู้สนับสนุนในการส่งเสริมกีฬาอาชีพแบดมินตันอาชีพและ พบว่า 1) นโยบายภาครัฐต้องชัดเจนต้องผลักดันให้มันเกิดเป็นรูปธรรม 2) การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน หรือผู้ให้การสนับสนุนในการส่งเสริมกีฬาอาชีพแบดมินตัน สนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬา ส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับประเทศและระดับนานาชาติอย่างเป็นระบบ 3) ภาครัฐมีส่วนกำหนดระเบียบต่าง ๆ แต่ก็ไม่แค่แบบกว้างๆ มีการกำหนดให้กีฬาแบดมินตันเป็นอาชีพจริง 4) การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและผู้สนับสนุนในการส่งเสริมกีฬาอาชีพแบดมินตันอาชีพนั้นต้องออกเป็นตัวบทกฎหมาย ข้อระเบียบอย่างชัดเจนเพื่อสนับสนุนกีฬาโดยกำหนดเป็นงบประมาณลงมาให้แต่ละสโมสรอย่างชัดเจนและทั่วถึง การจัดส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในต่างประเทศ และมีการสนับสนุนเงินเดือนจากการติดอันดับโลก(Ranking)ของนักกีฬา 5) องค์กรเครือข่ายชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนานันทนาการและจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาและนันทนาการแห่งชาติ นโยบายภาครัฐควรจะมีนโยบายที่จะทำให้กีฬาแบดมินตันกลายเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน เช่น การรองรับการศึกษา ค่าตอบแทน การจัดเก็บภาษี ทั้งหมดนั้นนโยบายภาครัฐจะช่วยให้กีฬาแบดมินตันกลายเป็นอาชีพอย่างยั่งยืนได้ 6) นโยบายที่ชัดเจนในเรื่องการลดหย่อนภาษีเป็นกรณีพิเศษให้กับภาคเอกชนที่ให้การสนับสนุนทางการเงินให้แก่กีฬาทุกประเภท มีส่วนร่วมระหว่างรัฐและเอกชน ในเรื่องของงบประมาณ ก็จะช่วยพัฒนาวงการแบดมินตันไปในทางที่ดีและกลายเป็นกีฬาที่ยั่งยืน 7) การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและผู้สนับสนุนในการส่งเสริมกีฬาอาชีพแบดมินตันอาชีพ สิ่งที่สำคัญอันดับแรกเลยคือ ภาครัฐต้องสนับสนุนในด้านการเรียน ก่อนไม่ว่าจะระดับมัธยมหรือมหาวิทยาลัย หรือจะเป็นการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) ภาครัฐควรจะมีเริ่มสนับสนุนจากจุดนี้ก่อน และ 8) เตรียมความพร้อม การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง หรือเรื่องของ โภชนาการ การจะทำให้กีฬาแบดมินตันเป็นอาชีพอย่างยั่งยืน นโยบายและการส่งเสริมแบดมินตันอาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Piggan, Souza, Furtado, Milanez, Cunha Louzada, Graef & Tlili (2019) การมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและผู้สนับสนุนในการส่งเสริมกีฬาอาชีพสอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Thongrawd, Bootpo, Thipha & Jermsttiparsert (2019) และ Ross, Leopkey & Mercado (2019)

ด้านความยั่งยืนของการบริหารจัดการ ในเรื่องของความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทางเศรษฐกิจ และความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทางด้านสังคมพบว่า 1) การบริหารจัดการ การเก็บภาษี รัฐก็ควรที่จะเก็บภาษีเหมือนเดิม เพื่อนำไปพัฒนาประเทศ การสนับสนุนที่เป็นรูปธรรมแล้ว จะทำให้กีฬาแบดมินตันมีการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจไปในทางที่ดี 2) การบริหารจัดการให้ยั่งยืนทั้งระบบ ทั้งบุคลากร เพื่อให้มั่นใจว่ามันเป็นอาชีพที่สามารถเลี้ยงดูตัวเองและเลี้ยงครอบครัวได้ ลักษณะของอาชีพก็ก็ต้องมีค่าตอบแทนเป็นรายเดือน 3) สิ่งสำคัญจึงต้องมีการจัดการโครงสร้างให้มั่นคง ในทางเศรษฐกิจหรือธุรกิจ ถ้ามี

การบริหารจัดการที่ดีจนประสบผลสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการแข่งขันแบบลีก การพัฒนาหรือการผลิต นักกีฬา การทำให้สโมสรแข็งแกร่ง ทุกอย่างจะทำให้เกิดผลดี ทุกอย่างล้วนเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ 4) ผู้ปกครองก็สามารถที่จะตัดสินใจให้ลูกเดินเส้นทางของนักกีฬาอาชีพได้แน่นอนว่าทุกคนต่างก็หวังที่จะได้รับค่าตอบแทนที่สูง ซึ่งการจะได้ค่าตอบแทนสูงหรือไม่ก็อยู่ที่ตัวบุคคลเองว่าจะสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้มากน้อยขนาดไหน 5) กีฬาเบดมินตันหากมีการแข่งขันแบบลีกก็ช่วยให้มีการพัฒนาหรือการสร้างบุคลากรทางการกีฬาเข้ามาอยู่เสมอ ๆ ผลักดันให้คนรุ่นใหม่ที่น่าสนใจ ได้เข้ามาเป็นนักกีฬาแบบเต็มตัว มีการเรียน มีการฝึกซ้อมเป็นไปตามระบบ ก็จะทำให้ผู้ที่สนใจมองเห็นภาพของการเป็นนักกีฬาเบดมินตันอาชีพได้ชัดเจน และนี่ก็ถือเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คนในสังคม 6) การวางตัว ภาพลักษณ์ ก็ยังทำให้เป็นแบบอย่างต่อสังคมไปในทางที่ดีขึ้น ผู้ที่สนใจในตัวนักกีฬาก็อาจจะมีความคิดที่จะมาเล่นกีฬานี้เช่นกัน เมื่อมองเห็นว่ามันมีรายได้ที่มั่นคงเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัว ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทางเศรษฐกิจสอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Malchrowicz-Mosko, Botikova & Poczta (2019). ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรทางด้านสังคม สอดคล้องกับแนวคิดการวิจัยของ Svensson, Mahoney & Hambrick (2020) และของ Schulenkorf (2012)

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการเบดมินตันสู่การเป็นเบดมินตันอาชีพในประเทศไทย มีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ แบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วยข้อเสนอเชิงนโยบาย ข้อเสนอเชิงปฏิบัติการ และข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไปโดยมีรายละเอียดในแต่ละส่วนดังนี้

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

1. รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนในด้านนโยบายที่เอื้อให้กีฬาเบดมินตันเป็นธุรกิจกีฬาอย่างเต็มตัว นอกเหนือจากการให้เงินแก่สมาคมกีฬาเบดมินตันแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ เพียงอย่างเดียว เพราะงบประมาณที่สมาคมกีฬาเบดมินตันฯได้รับมาไม่เพียงพอและไม่ทั่วถึงต่อจำนวนการพัฒนาของนักเบดมินตันในระดับต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่สมาคมกีฬาเบดมินตันฯจะนำไปใช้และส่งเสริมได้เฉพาะนักกีฬาทีมชาติ และนักกีฬาเยาวชนทีมชาติบางส่วน แต่ถ้ารัฐมีนโยบายการเอื้อประโยชน์ให้กับภาคเอกชนที่เข้ามาสนับสนุนโดยตรงสู่สโมสรเบดมินตันต่าง ๆ จะทำให้สโมสรเบดมินตันต่าง ๆ พัฒนาการบริหารจัดการเข้าสู่ระบบอาชีพ และเป็นธุรกิจกีฬาที่ win win ทุกฝ่าย เหมือนสโมสรฟุตบอลในปัจจุบันที่เป็นอาชีพทั้งระบบ

2. ในด้านการศึกษา ภาครัฐควรให้หน่วยงานที่กำกับดูแลรับผิดชอบในส่วนนี้ ออกหลักสูตรการเรียนที่เอื้อประโยชน์ให้นักกีฬาสามารถมีเวลาฝึกซ้อมได้แบบมืออาชีพ เพื่อลดปัญหาการเลิกเล่นของนักกีฬาเก่ง ๆ เมื่อต้องเรียนเหมือนคนปกติในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งควรวางแผนหลักสูตรที่ใช้เวลาเรียนน้อยกว่าคนทั่วไป เพราะคนกลุ่มนี้ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการพัฒนาความสามารถของตนเอง และมีการวางแผนแล้วว่าจะใช้เวลาส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาอาชีพและทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ ถ้ารัฐไม่ออกนโยบายที่เอื้อแบบนี้ให้และปล่อยให้ปัญหาระหว่างตัวนักกีฬาผู้ปกครองกับทางครูและโรงเรียนแล้ว สุดท้ายผู้ปกครองทุกคนจะตัดสินใจให้ลูกหยุดการเป็นนักกีฬาเพื่อหันไปเรียนแบบปกติ ซึ่งเป็นปัญหามาโดยตลอด

ข้อเสนอเชิงปฏิบัติการ

สมาคมกีฬาแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ควรจัดให้มีการกระจายบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านเทคนิคการสอนและวิทยาศาสตร์การกีฬาไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ โดยการจัดตั้งศูนย์ฝึกแบดมินตันเพื่อเป็นการขยายฐานนักกีฬาดังแต่ระดับยุวชน เข้าถึงนักกีฬาดังแต่เริ่มต้น แทนการรวมศูนย์เหมือนในปัจจุบันที่มีเรียกนักกีฬาเก่ง ๆ เข้ามาที่สมาคมกีฬาแบดมินตัน แต่ด้วยข้อจำกัดหลายประการทำให้สมาคมกีฬาแบดมินตัน บริหารจัดการด้านอื่น ๆ ดีมากแต่ในด้านการพัฒนานักกีฬาไม่สามารถพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเหมือนประเทศชั้นนำของโลก นอกจากนี้สมาคมกีฬาแบดมินตัน ควรเลือกเฟ้นสโมสรแบดมินตันชั้นนำในประเทศไทยมาเป็นพันธมิตรร่วมกันสร้างนักกีฬาโดยแบ่งระดับสโมสรตามความสามารถของสโมสร เพื่อเป็นแหล่งผลิตนักกีฬาให้สมาคมกีฬาแบดมินตัน นำไปสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวนักกีฬา และมีงบประมาณและผลประโยชน์กลับไปสู่สโมสรต้นสังกัดของนักกีฬาเหล่านี้เพื่อสโมสรจะนำไปพัฒนานักกีฬารุ่นต่อ ๆ ไป การที่แบดมินตันจะเป็นอาชีพได้สโมสรแบดมินตันที่ดูแลนักกีฬาต้องแข็งแกร่งก่อน เมื่อสโมสรแข็งแกร่งแล้วจะเป็นรากฐานที่มั่นคงให้กับสมาคมกีฬาแบดมินตัน ในข้อเคลื่อนให้กีฬาแบดมินตันเป็นแบดมินตันอาชีพอย่างยั่งยืน โดยมีฐานนักกีฬาอาชีพและนักกีฬารุ่นต่อไปเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อเป็นนักกีฬาอาชีพทุกระดับการกีฬาอย่างยั่งยืน ในประเทศไทยรูปแบบการพัฒนาทางด้านระบบการศึกษาเพื่อการกีฬาอาชีพในกลุ่มสมรรถนะแวนนักกีฬาสากล เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2556). แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2556-2559. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2562, จาก https://mots.go.th/download/pdf/nationaldevelopmentplanno5_55_59.pdf
- จุฬา ติงศภิตย์. (2552). การศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย: การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถนอมวงศ์ ฤกษ์พันธ์. (2555). สรีรวิทยาการออกกำลังกาย. นนทบุรี: ติรณสาร.
- ทวีทรัพย์ เขยฝักแวน. (2555). รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตซอลอาชีพในประเทศไทย (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2560). แผนยุทธศาสตร์กีฬาแบดมินตัน (พ.ศ. 2560-2564). กรุงเทพฯ: สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- Benaroch, M., Jeffery, M., Kauffman, R. J., & Shah, S. (2007). Option-Based Risk Management: A Field Study of Sequential Information Technology Investment Decisions. *Journal of Management Information Systems*, 24(2), 103-140.

- Claes, E., Heim, C., Vanreusel, B., Vandermeerschen, H., & Scheerder, J. (2018). Managing the Mix of Sport and Social Capital: A Study of Local Networks in the Belgian Homeless Football Cup. *Journal of Global Sport Management*, 5(3), 1-23.
- Edmondson, A. C., Casciaro, T. & Jang, S. (2019) Cross-Silo Leadership. *Harvard Business Review*, 97(3),130–139.
- Edwards, M. B. (2015). The role of sport in community capacity building: An examination of sport for development research and practice. *Sport management review*, 18(1), 6-19.
- Elmose-Osterlund, K., & Iversen, E. B. (2020). Do public subsidies and facility coverage matter for voluntary sports clubs?. *Sport Management Review*, 23(2), 315-329.
- Fahlen,J., Stenling,C. (2019). (Re)conceptualizing institutional change in sport management contexts: the unintended consequences of sport organizations’everyday organizational life. *European Sport Management Quarterly*, 19(3), 265-285.
- Kaplanidou, K., Giannoulakis, C., Odio, M., Chalip, L. (2019). Types of human capital as a legacy from Olympic Games hosting. *Journal of Global Sport Management*, 1-19.
- Malchrowicz-Mosko, E., Botikova, Z., & Poczta, J. (2019). Because We Don’t Want to Run in Smog”: Problems with the Sustainable Management of Sport Event Tourism in Protected Areas (A Case Study of National Parks in Poland and Slovakia). *Sustainability*, 11(2), 325
- Naidoo, S., Hewitt, M., & Bussin, M. (2019). A leadership model validation: Dimensions influential to innovation. *South African Journal of Business Management*, 50(1),11.
- Piggin, J., Souza, D. L.D., Furtado, S., Milanez, M., Cunha, G., Louzada, B. H., Graeff, B., & Tlili, H. (2019). Do the Olympic Games promote dietary health for spectators? An interdisciplinary study of health promotion through sport. *European Sport Management Quarterly*, 19(4), 481-501.
- Ross, W. J., Leopkey, B., & Mercado, H. U. (2019). Governance of Olympic environmental Stakeholders. *Journal of Global Sport Management*, 4(4), 331-350.
- Schulenkorf, N. (2012). Sustainable Community Development through Sport and Events: A Conceptual Framework for Sport-for-Development Projects. *Sport Management Review*, 15(1), 1-12.
- Svensson, P. G., Mahoney, T. Q., & Hambrick, M. E. (2020). What does innovation mean to nonprofit practitioners? International insights from development and peace-building nonprofits. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 49(2), 380-398
- Thongrawd, C., Bootpo, W., Thipha, S., & Jermstittiparsert, K. (2019). Exploring the nexus of Green information technology capital, environmental corporate social responsibility,

Environmental performance and the business competitiveness of Thai sports industry Firms. *Journal of Human Sport and Exercise*.14(5), 2127-2141.